

"סטייל יהודי - האם ציצית שומרת על האדם באופן גשמי?"

הנה לאחרונה הגיעו אלי מקבץ סרטונים, ואף השמיעו לי שיר שנכתב לכבודה של "ציצית"! כן כן, שיר שלם שנכתב להדר ולרומם את "שמירתה" הכבירה והגדולה של הציצית, כאילו יש ביד "צמר" או כל סוג של "בד" מסויים, מלשמור על האדם ועל גופו. ולפני שנגיע לשיר הזה ונעמוד על מילותיו. ראשית כל רואה אני לכתוב לקוראים הנעימים את כל הפרטים שאנו צריכים אליהם כהקדמה להבנת הדברים, ומדוע אני כותב על כך מתוך הדאגה לעמינו הנבחר.

והנה, הכל התחיל במעשה שאירע לבחור נחמד ששמו "מאיר איתן", ה' ישמרהו ויחיהו לאורך ימים ושנות חיים, שיוכה ללכת בדרך האמת ולדבוק בשכל הישר אמן. ומספר מאיר הנוכר (כפי שמוכר באתר, "סטייל יהודי"): באתר אשר לו: "איך התחיל המיזם "סטייל יהודי"? הכול התחיל ממאיר איתן - בחור צעיר, לא רב ולא מטיף שפשוט האמין. [=מה פירוש לא "רב" ולא "מטיף"? וכי הנביאים הטוהרים כשהוכיחו את עם ישראל נחשבו למטיפים? כלומר, מדוע מאיר שאחראי על האתר, מציג את הנביאים, וכל הרבנים שמעמידים את דברי האמת והצדק, ומשיבים כהונן את עם ישראל בתשובה ובתוכחות מוסר, כמו שאמר ה' לנביאיו (ישעיהו פרק נח פסוק א): "קרא בגרון אליהם שפוך הרם קולך והגד לעמל פשעם ולבית יעקב הטאתם". ומדוע הוא מכנה אותם בשם, "מטיפים"? אלא בוודאי כי מילים אלו נכתבו על מנת שהמיזם הזה לא יצטייר כמי שבא לשנות את השני מתאוותו, או להחזיר אותו בתשובה - "חלילה", כי מיזם זה נועד על מנת שהמוצר יתפוס תאוצה אצל הקורא, ויצטייר אצלו, שאפשר לחלל שבת, לאכול נבלות וטרפות, לבעול נידות, להקוד בתערובת נשים וגברים, להשים ציצית, ולהנצל מפגעים!! וכן כתוב במפורש באתר שחור על גבי לבן, כפי שנראה בהמשך הכיתוב]. **מאיר עבר חווייה אישית עוצמתית שבה מסור חשמלי אף** [=צריך לכתוב, "עף", ולא "אף"] **על החוזה שלו והתך אותו. אחרי חדר טראומה וניתוחים בדרך חזור לבית, הוא לא מבין מה עצר את המסור שהיה אמור להרוג אותו!** [=מי עצר את המסור אם לא הבורא יתעלה שמו? וכבר אמרו חז"ל כמשנה (משנה מסכת אבות פרק ד משנה כב): "הוא היה אומר, הילודים למות, והמתים להחיות, והחיים ליהון לידע להודיע ולהודע, שהוא אל, הוא היוצר, הוא הבורא, הוא המבין, הוא הדיין, הוא עד, הוא בעל דין, והוא עתיד לדון, ברוך הוא שאין לפניו לא עולה ולא שכחה ולא משוא פנים ולא מקח שוחד שהכל שלו. ודע שהכל לפי החשבון. ואל יבטיחך יצרך שהשאל בית מנוס לך שעל כרחך אתה נוצר ועל כרחך אתה נולד ועל כרחך אתה חי ועל כרחך אתה מת ועל כרחך אתה עתיד ליתן דין וחשבון לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא". ע"כ. והרי שהכל הוא יתברך! ואין כח אחר לעולם מלבדו יתברך!].

כשהוא הגיע וראה את המסור, והציצית פשוט נתפסה על זה ועצרה אותו! משם הכול התחיל. [=מה??? שוב? ציצית עצרה? היכן הבורא יתברך? מדוע לא נאמר כאן מילה על הבורא יתעלה שמו?]. **הוא לא ראה בזה רק נס אישי, אלא שליחות. הוא הבין שציצית זה לא רק ל"דוסים", לא רק למי שגדל דתי או חי לפי ההלכה. זה שייך לכל יהודי.** [=כמו שאר המצוות כולם ששייכות לכל יהודי, ואין הפרש בין מצות ציצית למצוה אחרת, כל המצוות לא נועדו לשמירה מאנית, אלא לטעם שכלי מסויים]. **מתוך התוכנה הזו נולד המשפט שמוכיל את המיזם: "לא צריך להיות דתי בשביל להיות יהודי."** [=טעות אנושה ותפיסה נוראית של בעל המיזם, ואינו מבין היכן הרבנים להעמיד את הבחור הנחמד על טעותו וקלקלתו?! שכן חייב להיות שומר ומצוות על מנת לקיים את עצם היהדות! חייב בכל תוקף ובכל עוז לשמור שבת קודש על מנת להיות "יהודי"! ונעמוד על נקודה זו בהמשך בלא נדר, ונוכיח שהמשפט שמתבסס עליו המיזם, הינו כפירה בכל אמות הידע של העם

היהודי, ומדובר בלא פחות מהחברת יסודות דת האמת, והחרת ליצנות לתוך עמקי היהדות]. מאיר החל לחלק ציצייות – בהתחלה לחברים, אחר כך בשכונות, ואז התחיל להגיע אליו אנשים מכל הארץ. דתיים, חילונים, מסורתיים, ימנים שמאלנים מכל הסוגים, מבוגרים, צעירים, הוא הקים את המיזם "סטייל יהודי", עם מעל 70 נקודות חלוקה, עמותה רשומה, ופרויקט מתגלגל של חיבור פשוט, אותנטי וחזק לזהות היהודית – בלי לחץ, בלי תנאים, בלי הטפות. החזון שלו? שכל יהודי בארץ (ובעולם) ידע שיש לו שורש, ויש לו סמל, ושאפשר להיות את זה – גם אם לא שומרים שבת או כשרות". ע"כ הנכתב באתר.

והנה עם כל הכבוד לבחור הצעיר, אף שאני רוצה להאמין כי כוונתו לטובה, ואינו מתכוין להשתמש בעמותה אשר לו למען מטרות אישיות, ולא מתכוין להתפרנס מדברי תורה והמצוות בלא להודיע לציבור על כך. אבל מחוייב אני לומר את האמת, לאמיתו של דבר, יש כאן המון פגמים במיזם רע זה! ואני מייחל ומאחל, שלאחר שאכתוב את הדברים והבחור הנחמד יקרא אותם, יבטל מעל ישראל את המיזם הנ"ל, ויקבל שכר על הפרישה, וישיב אותם לדרך האמת הנכונה, ויבין שלא כל כוונה טובה מקדשת את האמצעים, ואנמק זאת בהמשך, ומקווה שגם הוא יבין זאת, כי לא לחינם העיניים ניתנו לפנים ולא לאחור.

אבל מחוייב אני לכתוב את דעתי האישית ולראות את הנולד: לאחר שאפרסם את המאמר, רוב ככל הסיכויים שהבחור הנחמד בעל המיזם, יפנה לכל מיני רבנים, והם כמובן לא יסכימו לדעותי, וספק אם יקראו את המאמר שאכתוב בנושא, ולא רק שלא יסכימו, אלא יצאו במכתבים על מנת לחזק את עמדתו של בעל המיזם. וכל זה אני כותב מתוך הניסיון בלבד, שיש לי עם הרבנים של היום. הן בנושא חיסוני המוות – קורונה, שדברתי וצעקתי, ולא שמעו לי, ואף הזמינו אותי לבית דינם המהובל בירושלים, ואיימו עלי להפסיק לדבר בנושא, וכמובן שלא הפסקתי. ולאחר מכן, תקפו אותי בנושא "שטחיות הארץ", ולא קיבלו דבר פשוט מאוד שקל להבין. ולאחר מכן הוכחנו, שספר הזוהר אינו שייך לרשב"י, ומדובר בספר עבודה זרה שחירף וגידיף כלפי הכורא יתעלה שמו. כמו שהארכתי כאן.

אלא שאני עושה עד היכן שידי מגעת, וככל שיתאפשר לי אעשה ככל שאוכל להשמיד להרוג ולאבד את העבודה זרה ודברי המינות מן הארץ! וכמו שציוה עלינו ה' בתורתו, כך נשתדל לעשות בכל הכח! וכמו שכתב רבינו הטהור (רמב"ם הלכות עבודה זרה פרק ב הלכה ד): "מצות עבודה כוכבים כנגד המצות כולן היא שנאמר וכי תשגו ולא תעשו את כל המצות וגו' ומפי השמועה למדו שבעבודת כוכבים הכתוב מדבר, הא למדת שכל המודה בעבודת כוכבים [=כל המודה בכל כח אחר מלבדו יתברך] כופר בכל התורה כולה ובכל הנביאים ובכל מה שנצטוו הנביאים מאדם ועד סוף העולם שנאמר מן היום אשר צוה ה' והלאה לדורותיכם, וכל הכופר בעבודת כוכבים מודה בכל התורה כולה ובכל הנביאים ובכל מה שנצטוו הנביאים מאדם ועד סוף העולם והוא עיקר כל המצות כולן". ע"כ.

מה היא מטרת מצות ציצית: בראשית הדברים, נפתח ונבאר את ציווי ה' לגבי מצות הציצית. אמר ה' יתעלה בתורתו (במדבר פרק טו פסוק לו – מא פרשת שלה): 'וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה

לֵאמֹר: דִּבֶּר אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־כַּנְּפֵי בְּגָדֵיהֶם לְדַרְתָּם וְנִתְּנוּ עַל־צִיצִית הַכֶּנֶף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וְרָאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְיָ וְעַשִּׂיתֶם אֹתָם, וְלֹא־תִתְּרוּ אַחֲרַי לְבַכְבְּכֵם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וְעַשִּׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהֵייתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם."

והנה נבאר אנו את מצות התורה ואת החוק הזה שציוה ה' יתברך על עמו הטהור ולפני כן נציין פרט חשוב מאוד, והוא, שבזמניהם עיקר הבגד החיצוני הנראה לחוץ, היה "שמלה", בין אצל האיש ובין אצל האשה, כלומר, כאשר ציוה הקב"ה את עם ישראל במצות ציצית, ציוה אותם להטיל "ציצית" בבגד אשר מכסה את הגוף, כגון השמלה וכל כיוצא בו מן הלבושים שנקראים בגדה "כסות". ומה שאני בא לומר בעצם, זה שהציצית הקטנה המוכרת לנו, יתכן שזה בגדר המצאה, כלומר, יתכן ולא היה דבר כזה בעם ישראל! מכיון שחיוב הטלת ציציות בבגדה, הוא דווקא בבגדים שהם בגדה "כסות", כלומר דברים שנועדו לכסות את האדם כולל זרועותיו וגופו! אבל לא נכנס לנושא זה כעת, מכיון שאני מתכוין להקדיש לכך מאמר שלם בפני עצמו ולחקור את הנושא. מה שכן חשוב לי לציין, שעל פי מה שאני אבאר במאמר זה, שעיקר מטרת הציצית נועדה להזכיר לנו בני ישראל את מצוות ה', נראה כי אע"פ שציצית קטן זו המצאה לכאורה, הנה יש בזה גם נקודה טובה, שכאשר אדם הולך עם ציצית, יש סיכוי שבעקבות כך הוא פחות יחטא, אם ילמד היטב את גדר המצוה כפי שנבאר כאן. ולכן במאמר זה אני לא מתמקד בעצם גדר חיוב הציצית, אלא אני מתמקד רק על "עצם" המחשבה והשכל שיש בהשמת ציצית.

וכעת נעבור לביאור טעם המצוה: הקב"ה מצוה את משה רבינו ואומר לו, שכל עם ישראל יעשה ציצית, כלומר יטילו ציציות בבגד אשר להם. וביאר טעם המצוה ואמר, "והיה לכם לציצית, וראיתם אותה, וזכרתם את כל מצות ה' ועשיתם אותם וגו'". כלומר, מפשט הכתוב עולה, שכל מטרת מצות ציצית, הוא על מנת שנוכח את מצות ה' יתברך על ידי "ראיה" בגוף הציצית, ונעשה אותם!! כלומר, כל מטרת מצות ציצית הכבירה, הוא בשביל שכאשר אדם יסתכל בציציותיו, יזכור את הבורא שציוה על כך ויעשה מצוותיו, ומי שציוה על מצות הציצית, הזהיר וציוה לא לעבוד עבודה זרה, ולא לתת חשיבות לשום דבר אחר שיש בעולם, ממיני עבודה זרה, ועד פסוקי תהלים וציצית וכל כיוצא בזה!

וכמו שאמר באותו המקום מיד, "ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זונים אחריהם". ומה פירוש, "ולא תתורו"? שלא תתורו במחשבת הלב אחר מחשבות, "מינות", ו"עבודה זרה"! כלומר, בענין זה של מצות ציצית, ציוה הבורא יתעלה שמו, שלא תחשוב אתה שיש כח ל-"ציצית" לשמור, או שיש כח לפסוקי "תהלים" לרפאות חלילה וחס! ועל זה ציוה ואמר, "ולא תתורו"! כלומר, שלא יטה ליבך להיות סוטה מ-ה' יתברך! ומה היא הסטייה? לחשוב שיש משחו בעולם שיכול לשמור את האדם חוץ מן הבורא יתעלה שמו, לחרוג מהכללים של התורה ומסורת תורה שבעל פה, להאמין שיש "אלהים אחרים", להאמין שיש כח ל-"כישוף"! וכל כיוצא בזה. כל אלו הדברים הם סטייה חמורה מן התורה.

ומה היא "מינות"? כתב רבינו (רמב"ם הלכות תשובה פרק ג הלכה ז): "חמשה הן הנקראים מינים: האומר שאין שם אלוה ואין לעולם מנהיג, והאומר שיש שם מנהיג אבל הן שנים או יותר, והאומר שיש שם רבון אחד אבל שהוא גוף ובעל תמונה, וכן האומר שאינו לבדו הראשון ויצור לכל, וכן העובד כוכב או מזל וזולתו כדי להיות מליץ בינו ובין רבון העולמים כל אחד מחמשה אלו הוא מין". ע"כ. ומה שכתב רבינו, "האומר שיש שם מנהיג אבל הן שנים או יותר", זה נכלל במי שנותרן כח וחשיבות לגוף ה-"ציצית", או נותרן חשיבות למצות הציצית שתגן על גופו הגשמי, או נותרן חשיבות לפסוקי תהלים שיגנו על גופו וכו'.

ולכן, הזהיר ה' ואמר, שמטרת עשיית הציצית היא לא לשמירת הגוף! ואף הוסיף ואמר באותו המקום, שלא טפו אחרי לבכם ותחשבו לעשות סגולות מן המצוות חלילה!

במילים אחרות, כל מטרת מצות הציצית, הוא לעשות זכר לאדם וסימן, לזכור את מצוות ה'! ולמה הדבר דומה? כמו שאדם עיוור הולך ברחוב, והוא צריך בכל כמה צעדים שמישהו יאמר לו או יזיז אותו לכיוון הנכון על מנת שלא יסטה בדרך. כך בדיוק הביא הקב"ה לעם ישראל, מצוה, אשר תזכיר ליהודים כל הזמן את חיובם למצוות התורה. ומדוע דבר זה חשוב? מכיון שאדם יוצא לעבודה, ראשו מתנתק מן התורה והיראה, כי עסוק הוא בחפצי העולם ובישבו, ולכן מצות ציצית, היא זו המזכירה לו את ה' יתברך בדרכים ובמלאכה אשר עושה!

אבל אם עם ישראל ישימו ציצית ויסטו מן מצוות התורה, עונש יענישם! כן כן, אפילו בעת לובשם ציצית! עונש יענישם! כי כל מטרת הציצית הוא על מנת שלא יסטו בני אדם מדרך התורה! ולהיפך, אם ישימו ציצית ולא ישמרו את דרך התורה והמצוות, יענישם בכפל כפלים, שהרי בהשמת הציצית, מזודדים הם יותר עם חוקות התורה ומצוותיה!! ואין הם תינוקות שנשבו! ולכן עונשם כפול ומכופל יהיה!

והיכן הדגיש זאת היטב? בזה שאמר וכפל, "אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהוֹרֹת לְכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם". ומדוע הדגיש וכפל את המילים, "אני ה' אלהיכם", וחזר ואמר שוב, "אני ה' אלהיכם"? אלא, במילים אלו אמר ה', אני אל שנאמן לשלם שכר, ואני אל שנאמן לתת עונש! כלומר, אם תשימו על עצמיכם ציצית, ובכל זאת לא תזכרו לשמור את מצוות ה', ותחללו חלילה שבתות וימים טובים, תאכלו נבילות וטריפות, אני יכה בכם את כל מכותי!

וכבר כאן, אנו מוצאים קלוקל למה שכתב בעל המיזם באתרו: "לא צריך להיות דתי בשביל להיות יהודי ... שאפשר להיות את זה – גם אם לא שומרים שבת או כשרות". ע"כ. מה??!! במצות ציצית עצמה מפורש אמר ה' יתעלה, שכל מטרת הציצית הוא לא על מנת להראות יהודי! אלא על מנת לזכור שלא לעבור על חוקות התורה ומצוותיה!! אז כיצד יתכן לומר, שעל ידי השמת ציצית בלבד, אפשר להיות יהודי? כיצד ניתן להעלות על לב, שאדם ישים ציצית ויחלל שבתות וימים טובים, יבעל נידות, יחטיא את הרכים בזמרה בתערובת, יאכל טריפות, והציצית תגן עליו? וכי הבורא יתברך הוא אל מקבל שוחד? מה זה השטות

הזו? ובכלל, מדוע שלא יעשו כל הזמרים למיניהם חלוקת ציציות בכל הופעה מהופעותיהם המעורבות, ובכך יובטח לכל השומעים והרוקדים בתערובת, שלא יקרה להם כלום בגופם! כן כן, שהרי לא צריך להיות דתי, כלומר לא צריך לשמור מצוות על מנת להיות יהודי! אפשר להיות חיים של שמירה גופנית גם אם לא שומרים שבת... גם אם לא שומרים כשרות... גם אם רוקדים בתערובת נשים וגברים... מותרים לכם מותרים לכם... והכל למה? כי יש מצוות ציצית!! במילים אחרות, לפי בעל המיזם, הציצית נהייתה כלי מספיק על מנת להיות יהודי! ובמילים יותר אחרות, לפי בעל המיזם, כל תכלית התורה והמצוות זה רק להראות יהודי, ולא ולהתנהג כמו יהודי! וזה בוודאי השחתת כל יסודות הדת והאמת! כלומר במיזם מהובל זה, יש הסתה פרועה מדרך האמת, והדבר גובל בהחטאת הרבים חמורה מאוד!

"כל האמנה שיש כח אחר מלבד הכורא = עבודה זרה ומינות":

וכתב רבינו הטהור (ספר המצוות לרמב"ם מצות לא תעשה מז): "והמצוה המ"ז היא שהזהירנו שלא לתור אחרי לבבנו עד שנאמין דעות שהם הפך הדעות שחיבתנו התורה, אבל נקצר מחשבתנו ונשים לה גבול, תעמוד אצלו, והוא מצות התורה ואזהרותיה. והוא אמרו יתעלה (פ ציצית) "ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם". ולשון ספרי, "ולא תתורו אחרי לבבכם" - זו מינות. כענין שנאמר (קהלת ז) "ומוצא אני מר ממות את האשה אשר היא מצודים וחרמים לבה". ו-"אחרי עיניכם", זו זנות. כענין שנאמר (שופטים יד) "ויאמר שמשון לאביו אותה קח לי כי היא ישרה בעיני". רוצה באמרו זו זנות, המשך אחר ההנאות והתאוות הגשמיות והתעסק המחשבה בהן תמיד". ע"כ.

והנה מדבריו של רבינו הטהור הינך למד, שהקב"ה הזהירנו בסמיכות ובהקשר של מצוות ציצית, שלא לתור אחר מחשבות הלב, ולא נאמין בדעות מהובלות ורעות, ולא ניתן שום חשיבות ושום כח, לא לציצית שתשמור עלינו, ולא לספר תהלים שיגן עלינו מפני "טילים". וכן שלא נאמין שקיים שום כח אחר מלבד הכורא, כגון האמנה בלחשים, כישופים, אוב, ידעוני, נותני זמנים ועיתות, אסטרונוגיה, וכן על זו הדרך.

וכמו שכתב רבינו הטהור (רמב"ם הלכות עבודה זרה פרק יא): "אין הולכין בחקות העובדי כוכבים ולא מדמין להן לא במלבוש ולא בשער וכיוצא בהן שנאמר ולא תלכו בחקות הגוים, ונאמר ובחקותיהם לא תלכו, ונאמר השמר לך פן תנקש אחריהם, הכל בענין אחד הוא מזהיר שלא ידמה להן, אלא יהיה הישראל מובדל מהן ... אין מנחשין כעכו"ם, שנאמר, "לא תנחשו", כיצד הוא הנחש? כגון אלו שאומרים, הואיל ונפלה פתי מפי, או נפל מקלי מיד, איני הולך למקום פלוני היום, שאם אלך אין חפציי נעשים. הואיל ועבר שועל מימיני, איני יוצא מפתח ביתי היום, שאם אצא יפגעני אדם רמאי ... אסור לקסום ולשאול לקוסם ... איזהו מעונן? אלו נותני עתים שאומרים באצטגנינות יום פלוני טוב יום פלוני רע יום פלוני ראוי לעשות בו מלאכה פלונית שנה פלונית או חדש פלוני רע לדבר פלוני.

אסור לעונן אף על פי שלא עשה מעשה אלא הודיע אותן הכוכבים שהכסילים מדמין שהן דברי אמת ודברי חכמים, וכל העושה מפני האצטגנינות וכיון מלאכתו או הליכתו באותו

העת שקבעו הוברי שמים הרי זה לוקה שנאמר לא תעוננו, וכן האוחז את העינים ומדמה בפני הרואים שעושה מעשה תמהון והוא לא עשה הרי זה בכלל מעונן ולוקה ... אסור לשאול בעל אוב או בעל ידעוני ... המכשף חייב סקילה והוא שעשה מעשה כשפים ... ודברים האלו כולן [=כל עניני עבודה זרה, וכל עניני המאניה למיניהם, כולם כולל כולם אין בהם כלום ושום דבר, וכולן] דברי שקר וכזב הן [=כלומר, שלא פועלים כלום לאמיתו של דבר], והם שהטעו בהן עובדי כוכבים הקדמונים לגויי הארצות כדי שינהגו אחריהן. ואין ראוי לישראל שהם חכמים מחוכמים להמשך בהבלים אלו ולא להעלות על לב שיש תועלת בהן [=אפילו לא לחשוב שיש בהם כח להועיל או להזיק], שנאמר, "כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל", ונאמר, "כי הגוים האלה אשר אתה יורש אותם אל מעוננים ואל קוסמים ישמעו ואתה לא כן" וגו'.

כל המאמין בדברים האלו וכיוצא בהן ומחשב בלבו שהן אמת ודבר חכמה אבל התורה אסרתן, אינן אלא מן הסכלים ומחסרי הדעת ובכלל הנשים והקטנים שאין דעתן שלימה, אבל בעלי החכמה ותמימי הדעת ידעו בראיות ברורות שכל אלו הדברים שאסרה תורה אינם דברי חכמה אלא תהו והבל שנמשכו בהן חסרי הדעת ונטשו כל דרכי האמת בגללן, ומפני זה אמרה תורה כשהזהירה על כל אלו ההבלים תמים תהיה עם ה' אלהיך". ע"כ. והרי לך קורא נעים, כי כל עניני המאניה למיניהם, כולם כולל כולם, אין בהם כלום ושום דבר. ומה שהזהיר ה' יתברך בתורתו מן הכישוף, לא מפני שיש כח לכישוף! אלא מפני שבני אדם נוטים להמשך אחר הבלים אלו, ודברים אלו יש בהם הפסד גדול לשכל אנושי!

ומה דינו של מי שמייחס להם חשיבות? כלומר, מה דינו של מי שמייחס וחשיבות וכח לעניני ואיסורי עבודה זרה? על זה כתב רבינו (רמב"ם הלכות עבודה זרה פרק ב הלכה ו): "כל המודה בעבודת כוכבים שהיא אמת אף על פי שלא עבדה הרי זה מחרף ומגדף את השם הנכבד והנורא, ואחד העובד עבודת כוכבים ואחד המגדף את ה'! שנאמר, "והנפש אשר תעשה ביד רמה מן האורח ומן הגר את ה' הוא מגדף", לפיכך תולין עובד עבודת כוכבים כמו שתולין את המגדף, ושניהם נסקלין. ומפני זה כללתי דין המגדף בהלכות עבודת כוכבים ששניהם כופרים בעיקרם". ע"כ.

כלומר, כל המעלה על דעתו, שיש כח מסויים לכישוף, אפילו שלא עשה כישוף. הרי הוא כופר בעיקר!

"מצות ציצית = לזכור את הבורא בלבד"!

וכתב הספורנו (במדרש פרק טו פסוק לט פרשת שלח): "וראיתם אותו וזכרתם את כל מצות ה' - [=על ידי שתסתכלו על הציצית] תזכרו שאתם עבדים לאל יתברך ושקבלתם מצותיו באלה ובשבועה. וזה בראותם הציצית, שהוא כחותם המלך בעבדיו, וכזה תחדלו מתור אחרי לבבכם להשיג שרירות לבכם בעושר וכבוד, אפילו בגזל. ואחרי עיניכם - להשיג תאוות שנתתם עיניכם בהן. אשר אתם זונים אחריהם - מטים נפשכם השכלית בהן מדרכי חיי עולם לדרכי אבדון ומות". ע"כ. וכמה דברי הספורנו הללו ברורים ונפלאים!

וכעת נשאל שוב את בעל המיזם, כיצד העזת לכתוב כמילים האלו: "לא צריך להיות דתי בשביל להיות יהודי ... שאפשר להיות את זה – גם אם לא שומרים שבת או כשרות". ע"כ. מה??!! הרי מבואר יוצא, שכל מטרת עשיית הציצית הוא על מנת לזכור את האל יתברך ואת מצוותיו! וכיצד ניתן לומר, שאפשר להיות יהודי בלי לשמור מצוות? כיצד אפשר לומר, אפשר להיות יהודי גם אם לא שומרים שבת או כשרות? כלומר, במילים אחרות לפי דבריך יוצא, שאפשר לעשות את כל התועבות שבעולם, ורק על ידי השמת ציצית, זהות היהודית נשמרת, ובוזה גם ניתן להנצל מכל צרה שתבוא! כמה הבל! כמה רעות רוח! כמה שיבוש יש במיזם הרע הזה!

לא למדת מעולם דברי הנביאים הטהורים? אינך יודע שהקב"ה מאס בחיצוניות? אינך יודע שהקב"ה מאס באותם שמקיימים מצוות על מנת שיוכלו להשתמש איתם לתאוות? שכן כבר אמר (ירמיהו פרק 2 פסוק ט - יט): "הַנְּבִיאִים רָצוּ וְנִאֲפוּ וְהִשְׁבַּעַ לְשֹׁקֵר וְקִטְרַר לְבַעַל וְהִלְךְ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא יִדְעֶתֶם: וּבְאֵתֶם וְעַמְדָתֶם לִפְנֵי בַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמִי עָלָיו וְאִמְרַתֶם נִגְלַנּוּ לְמַעַן עֲשׂוּת אֶת כָּל־הַתּוֹעֵבוֹת הָאֵלֶּה: הַמְעַרְתָּ פְרִיצִים הִיָּה הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר־נִקְרָא שְׁמִי עָלָיו בְּעֵינֵיכֶם? גַּם אֲנִי הִנֵּה רֹאֵתִי נְאֻמִּי: סִי לִבּוֹנָא אֶל־מִקְוִמוֹ אֲשֶׁר בְּשִׁילוֹ אֲשֶׁר שִׁבְנִתִּי שְׁמִי שֵׁם בְּרֵאשׁוֹנָה וְרָאוּ אֶת אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי לוֹ מִפְּנֵי רַעַת עַמִּי יִשְׂרָאֵל: וְעַתָּה יָעַן עֲשׂוֹתֵכֶם אֶת־כָּל־הַמַּעֲשִׂים הָאֵלֶּה נְאֻמִּי וְאֶדְבַר אֲלֵיכֶם הַשֶּׁבַע וְדַבֵּר וְלֹא שְׁמַעְתֶּם וְאִקְרָא אֲתֶכֶם וְלֹא עָנִיתֶם: וְעָשִׂיתִי לְבֵית אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמִי עָלָיו אֲשֶׁר אַתֶּם בְּטֹחִים בּוֹ וְלִמְקוֹם אֲשֶׁר־נִתְּתִי לָכֶם וְלֵאבוֹתֵיכֶם כֹּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְשָׁלוֹ: וְהִשְׁלַכְתִּי אֶתְכֶם מֵעַל פְּנֵי כֹאֲשֶׁר הִשְׁלַכְתִּי אֶת־כָּל־אֲחֵיכֶם אֶת כָּל־זֶרַע אֲפָרַיִם: סִי וְאַתָּה אֶל־תִּתְפַּלֵּל בְּעַד־הָעָם הַזֶּה וְאֶל־תִּשָּׂא בְעַדֶם רִנָּה וְתִפְלֵה וְאֶל־תִּפְגַּעֲבִי כִּי־אֵינִי שֹׁמֵעַ אֹתְךָ: הַאֵינְךָ רֹאֵה מַה הֵמָּה עֹשִׂים בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבְחִצּוֹת יְרוּשָׁלַם: הַבְּנִים מְלַקְטִים עֵצִים וְהָאֲבוֹת מִבְּעָרִים אֶת־הָאִשׁ וְהַנְּשִׁים לִשְׁוֹת בְּצֶק לַעֲשׂוֹת בְּנִימִים לְמַלְכַת הַשָּׁמַיִם וְהַסֵּד נֹסְכִים לְאֱלֹהִים אֲחֵרִים לְמַעַן הַכְּעִסֵּנִי: הַאֲתִי הֵם מִכְּעִסִּים נְאֻמִּי הַלּוֹא אַתֶּם לְמַעַן בְּשֹׁת פְּנֵיהֶם".

ואסכם בקצרה את דברי ה' על ידי הנביא: הבורא יתעלה שמו אשר רק הוא יודע מחשבות לבב בני אדם, ראה והבחין, כי היו משתמשים בבית ה', על מנת שיהיה זה מקום סגולה לכפר להם על העוונות! וכמו שאמר, "המערת פריצים היה הבית הזה"? כלומר, הם היו מנצלים את המצוות, את בית ה', וחיים בשרירות ליבם! דבר זה כמוכן הוביל להרס רב בעם היהודי! ה' יתברך חרה אפו, עד כדי כך, שהוא ביקש מן הנביא שלא יתפלל על עם ישראל כי מאס בהם! שהרי לא רצו לחזור בתשובה! רצו להמשיך בתאוות ולהנות מזהות יהודית!

"העושה מדברי תורה/מצוות רפואות הגוף, אין לו חלק לעולם הבא":

והנה לא רק בעבודה זרה בלבד כגון עניני הכישוף המאגיה וכו', הוא שאסור להאמין שיש בהם כח. אלא אפילו מי שנותן חשיבות לפסוקי תהלים, לאיזה ספר שישמור עליו, או לציצית, או לקמיע מסויים! בו בזמן שעושה כן, הוא הופך את המצוות עצמם לעבודה זרה! כלומר, הוא הופך את חפץ הציצית, למאגיה ולעבודה זרה! ומה הדין למי שמייחס

כח וחשיבות לציצית, כאילו יש בכוחה לשמור? הרי הוא הפך את הציצית למעין עבודה זרה! ואם תשאל מהיכן ראייתך? כלומר, אם תשאל מהיכן ראייתך לומר, שאפילו עניני מצוות יכולים להפוך להיות לעבודה זרה בעיני העושה אותם? על זה אענה ואומר כמה מקורות:

מקור ראשון:

אמרו חז"ל עליהם השלום (משנה מסכת סנהדרין פרק י משנה א): "כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא שנאמר (ישעיה ס) ועמך כולם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעי מעשי ידי להתפאר ואלו שאין להם חלק לעולם הבא האומר אין תחיית המתים מן התורה ואין תורה מן השמים ואפיקורס רבי עקיבא אומר אף הקורא בספרים החיצונים והלוחש על המכה ואומר (שמות ט"ו) כל המחלה אשר שמתני במצרים לא אשים עליך כי אני ה' רפאך. אבא שאול אומר אף ההוגה את השם באותיותיו". ע"כ.

ובעקבות הדברים האמורים כאן קובע רבינו ופוסק הלכה לדורות (רמב"ם הלכות עבודה זרה פרק יא הלכה יב): "הלוחש על המכה [=פעע שקיבל בעקבות מכה] וקורא [=על פצעו] פסוק מן התורה [=כלומר, לדוגמה שאומר כך: "כל המחלה אשר שמתני במצרים לא אשים עליך", וחושב בדעתו שיש כח לאותם פסוקים לרפאות, או שמשמש בפסוקים על מנת לרפאות, כלומר שחושב בדעתו שעל ידי אמירת פסוק זה, יעורר אצל ה' יתברך ערך, ועל ידי כן יביא לו רפואה למכתו, ונמצא אומר, שיש כח לפסוק לעורר את הבורא להועיל לו!]. **וכן הקורא** [=פסוקים] **על התינוק שלא יבעת** [=שלא יצרח. כלומר שחושב בדעתו שיש כח לפסוקים להרגיע את הילד מבכייתו, והרי הוא משתמש בפסוקי התורה לרפואת בכיית הילד!], [וכן] **המניח ספר תורה** [=רק מניח בלבד בלי לומר מילה! כמו אלו ששמים ספרים בבית לשמירה, או שמים אצל היולדת לפתיחת הלידה] **או מניח תפילין על הקטן בשביל שיישן**. [=כלומר, משתמש בתשמישי קדושה או תשמישי מצוה לצורך שמירה, רפואה, עזרה, וכל כיוצא בהם, בדיוק כמו ענין הציצית. כל אלו העושים כן], **לא די להם שהם בכלל מנחשים וחוכרים** [=שלוקין מן התורה!], **אלא שהן בכלל הכופרים בתורה** [=הכופר בתורה אין לו חלק לעולם הבא! ומדוע אין להם חלק לעולם הבא ונחשבים כופרים?], מפני **שהן עושין דברי תורה רפואת גוף**. [=כלומר הם עושים מפסוקי התורה, ממצוות התורה, מכבוד עם "ציצית", עושים מן המצוות רפואות לגוף! כלומר, שנותנים להם חשיבות כאילו יש להם כח מסויים!]. [ולאמיתו של דבר] **אינן אלא רפואות נפשות! שנאמר "ויהיו חיים לנפשך", אבל הבריא שקרא פסוקין ומזמור מתהילים** [=על דרך תחניה ותפילה לעתיד] **כדי שתגן עליו וזכות קריאתן** [=שהרי כאשר קורא מתוך תהלים, ומתחנן לבורא לעתיד, נמצא שהוא מתפלל לבורא באופן ישיר, ולא משתמש בגריסת פסוקים על מנת שיעזור לו לעתיד מכה הקריאה. כלומר, פסוקי התהלים משמשים אותו רק להתפלל כלפי הבורא, ולא להשתמש בהם בתור סגולה לישועה או להגנה גופנית הלילה], **וינצל מצרות ומנוקים הרי זה מותר** [=כי זו דרך תפילה ובקשה, ולא דרך השתמשות בפסוקים על מנת לפעול ישועות!]. **ע"כ. ואין צריך להרחיב אחר מילים אלו, וביארנו במוסגר מה שצריך במקור ראשון זה.**

"מקור שני":

כתב רבינו (רמב"ם הלכות תפילין ומזוזה וספר תורה פרק ה הלכה ד): "מנהג פשוט שכותבים על המזוזה מבחוץ כנגד הרייח שבין פרשה לפרשה שדי ואין בזה הפסד לפי שהוא מבחוץ, אבל אלו שכותבין מבפנים שמות המלאכים או שמות קדושים או פסוק או חותמות הרי הן בכלל מי

שאין להם חלק לעולם הבא, שאלו הטפשים לא די להם שבטלו המצוה, אלא שעשו מצוה גדולה שהיא יחוד השם של הקדוש ברוך הוא ואהבתו ועבודתו, כאילו הוא קמיע [=סוג של שמירה גופנית] של הניית עצמן, כמו שעלה על ליבם הסבל, ש[חשבו כי מצוות מזוזה שומרת את הגוף, וחשבו בדעתם הטפשית ש]זהו דבר המהנה כהכלי העולם". ע"כ. והנה רבינו בהלכה זו שובר את כל המושכלות והמוסכמות שהיו לבני אדם עד היום. והם:

(א) מזוזה לא נועדה לשמור את הדריים בבית! כלומר, היא לא נועדה על מנת לשמור ולא להגן את הגוף! אלא בדיוק כמו הציצית, כמו שהציצית נועדה להזכיר לאדם את יחוד ה' [=לא ייחוד מלשון ייחוד חלילה והם. אלא יחוד מלשון אחד! שהוא אחד], ושנלך בתורתו! כך בדיוק מצוות מזוזה. שציונו הבורא יתעלה שמו, להשים מזוזה בפתח הבית, על מנת שכאשר נעבור בפתח הבית, נזכור אותו יתעלה, ובכך נקיים את תורתו!

(ב) רבינו קורא להם לאותם בני אדם שעשו ממצוות התורה שמירה גופנית, אותם אלו שעשו מספר תהלים שישמור אותם מפני טילים, ממצוות ציצית שהיא שומרת בכן הגופני וכו'. רבינו מכנה אותם, "טפשים" – "סכלים". ורבינו כותב בנחרצות, "הרי הן בכלל מי שאין להם חלק לעולם הבא!" ובדיוק כמו בענין זה הקורא תהלים על החולה בשביל רפואה! אם הזהירו אותו מכן, והוא ממשיך להשתמש בתהלים להתפלל לרפואת אדם, הרי אין לו חלק לעולם הבא.

מקור שלישי:

אמרו חז"ל במשנה (מסכת ראש השנה. פרק ג משנה ז - ח): "[נאמר בתורה] (שמות פרק יז פסוק יא פרשת בשלה): "וְהָיָה כִּאֲשֶׁר יֵרִים מֹשֶׁה יָדוֹ וְגַבְרֵי יִשְׂרָאֵל (וכאשר יניח ידו וגבר עמלק). [=שואלים רבותינו בתמיהה], "וכי ידיו של משה עושות מלחמה או שוברות מלחמה?" [=כלומר, חלילה וחס לומר שידיו של משה רבינו פועלות מלחמה, כלומר יש בה למשה רבינו לפעול דבר? בוודאי שלא!!] אלא לומר לך, [=כלומר, מה שאמר בתורה, "ירים משה ידו וגבר ישראל", זה הוא משל, והמשל הזה אומר כך]: כל זמן שהיו ישראל מסתכלים כלפי מעלה ומשעבדין את לבם לאביהם שבשמים [=מאמינים רק בו, ושומרים את תורתו], היו מתגברים [על איביהם]. ואם לאו [=אם היו פורשים מן התורה והמצוות, גם משה רבינו לא היה עוזר להם! כי ידיו לא יכולות לעשות מלחמה! ובודאין] היו נופלין. כיוצא בדבר אתה אומר (במדבר כ"א) "עשה לך שרף ושים אותו על נס והיה כל הנשוך וראה אותו וחי". [=שואלים רבותינו] "וכי נחש ממית או נחש מחיה?" אלא בזמן שישאל מסתכלין כלפי מעלה ומשעבדין את לבם לאביהן שבשמים, היו מתרפאים. ואם לאו, היו נימוקים [=מתים!!]". ע"כ.

שמעתם קוראים נעימים? אפילו משה רבינו לא יכול לשמש כסגולה לישועה! זו משנה מפורשת שאין עליה עוררין! והוא הדין עם נחש הנחושת, אם ישראל לא היו משנים מעשיהם וחוזרים בתשובה מוחלטת, היו מתים! כי אין סגולות ואין פתרונות מלבד לעשות רצון הבורא! אין שמירה גופנית משום כח בעולם מלבד הבורא יתעלה שמו! ובעניין נחש הנחושת כבר הארכתי וביארתי בצורה נפלאה במקום אחר.

"מפני מה קבעו פרשת ציצית בקריאת שמע"?

ובתלמוד שאלו, מפני מה קבעו את קריאת פרשת ציצית בקריאת שמע? ואמרו (תלמוד בבלי מסכת ברכות דף יב עמוד ב): "פרשת ציצית מפני מה קבעוה? אמר רבי יהודה בר חביבא: מפני שיש בה חמשה דברים: מצות ציצית, יציאת מצרים, עול מצות, ודעת מינים, הרהור עבירה, והרהור עבודה זרה. בשלמא הני תלת – מפרשן; עול מצות – דכתיב: וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות ה', ציצית – דכתיב: ועשו להם ציצית וגו', יציאת מצרים – דכתיב: אשר הוצאתי וגומר, אלא דעת מינים, הרהור עבירה, והרהור עבודה זרה מנלן? – דתניא: אחרי לכבבם – זו מינות, וכן הוא אומר: אמר נבל בלבו אין אלהים, אחרי עיניכם – זה הרהור עבירה, שנאמר: ויאמר שמשון אל אביו אותה קח לי כי היא ישרה בעיני, אתם זונים – זה הרהור עבודה זרה, וכן הוא אומר: ויזנו אחרי הבעלים". ע"כ.

ואתה הקורא תלמוד מכאן, כמה דברים חשובים נאמרו בקשר ישיר עם מצות הציצית. ולכן פשוט שמצות הציצית נועדה להזכיר לאדם את המצוות והתורה, ושעליו לשמור על חוקות התורה, ולא רק להיות מזוהה כיהודי! כי אי אפשר להשים ציצית ולאכול טריפות! אי אפשר להשים ציצית ולחלל שבת! אין חילול ה' יותר גדולה מזה!

"אפשר להיות יהודי גם אם לא שומרים שבת"?

כתב בעל המיזם: "לא צריך להיות דתי בשביל להיות יהודי ... שאפשר להיות את זה גם אם לא שומרים שבת או כשרות". ע"כ. כתב רבינו הטהור (רמב"ם הלכות שבת פרק ל הלכה יד - טו): "השבת ועבודה זרה כל אחת משתיהן שקולה כנגד שאר כל מצות התורה, והשבת היא האות [=זכרון והוראת] שבין הקדוש ברוך הוא ובינינו לעולם, לפיכך כל העובר על שאר המצוות הרי הוא בכלל רשעי ישראל, אבל מחלל שבת בפרהסיא הרי הוא כעובד עבודה זרה ושניהם כגוים לכל דבריהם. לפיכך משבח הנביא ואומר (ישעיהו נ"ו): "אשרי אנוש יעשה זאת וכן אדם יחזיק בה שומר שבת מחללו". וכל השומר את השבת כהלכתה ומכבדה ומענגה כפי כחו, כבר מפורש בקבלה [=בדברי הנביאה] שכרו בעולם הזה יתר על השכר הצפון לעולם הבא, שנאמר (ישעיהו נ"ח) "אז תתענג על ה' והרכבתך על כמותי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך כי פי ה' דבר". ע"כ.

והנה הראת לדעת, כי המחלל שבת בפרהסיא דינו כמו עובד עבודה זרה, ושניהם נחשבים כמו גוים לכל דבריהם!! וכיצד כותב המיזם העלה על דעתו לחרף ולגדף כנגד יסודות הדת, ולכתוב, "לא צריך להיות דתי בשביל להיות יהודי"? שהרי מי שלא שומר שבת, כלומר לא שומר על דת ה' יתברך, הרי הוא כגוי לכל דבריו!!! אז לא נכון לומר שאפשר להיות את זה, כלומר להיות כיהודי גם אם לא שומרים שבת או כשרות! שכן מילים אלו נותנים למי שמחלל שבת כח להמשיך לחלל שבת! והכל למה? רק בגלל מצות ציצית, שבכלל כל המצוה הזו באה על מנת להזכיר לשמים את הציצית, שלא ישכחו את הבורא יתעלה שמו!

ולכן אין מקום למיזם הזה, ובאמת שקציתי בראיות, כי יש עמי עוד מאות אם לא אלפי

ראויות לדברים שכתבתי, ודי לחכם ברמז. ועל מאיר איתן היקר, להודיע לעם ישראל שהוא טעה בשוגג ולא במזיד. ולא רק להפסיק עם המיזם הזה, אלא להודיע את הדברים שכתבנו כאן, כלומר להודיע לכל עם ישראל, שהציצית היא לא שומרת! ציצית נועדה לזכור את המצוות, ולעולם לא יתכן להיות יהודי אמיתי לבוש ציצית ולחלל שבת, לאכול נבילות וטריפות, לרקוד במועדונים וכו', ושלא נדבר על שיש בזה חילול ה' נורא, ויש בזה פגם מחשבתי גדול מאוד לאחרים. מאחל למאיר איתן המון הצלחה וחשיבה אמיתית לפעול על פי השכל הישר והתבונה!

ודע מאיר היקר, שלאחר שתקרא דברים אלו, אם תמשיך במיזם זה, כבר לא תהיה בנדר שוגג אלא מזיד. ועונש המזיד בהרבה יותר חמור מן השוגג. יכפר עוון.